

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

05 martie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache,

judecători – Constantin Alerguș, Ghenadie Nicolaev,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de inculpatul Stoico Roman împotriva sentinței Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 25 iunie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 octombrie 2013, în cauza penală în privința lui

Stoico Roman Gheorghe,

născut la 24 mai 1975, originar din mun. Bălți, s. Elisavetovca, domiciliat pînă la reținere în mun. Chișinău, str. Constructorului 8.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. de la 21 martie 2013 - pînă la 25 iunie 2013 (instanța de fond);*
- 2. de la 15 iulie 2013 - pînă la 01 octombrie 2013 (instanța de recurs);*
- 3. de la 14 ianuarie 2014 - pînă la 05 martie 2014 (instanța de recurs în anulare).*

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 25 iunie 2013, adoptată în procedura acordului de recunoaștere a vinovăției, Stoico Roman a fost condamnat în baza art. 187 alin.(2) lit.b), e), f) Cod penal la 3 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că, Stoico Roman la 22 ianuarie 2012, aproximativ la ora 20⁴⁵, aflîndu-se în mun. Chișinău, str. Bariera Sculeni intersecție cu str. Drumul Crucii, împreună și prin înțelegere prealabilă cu o altă persoană, în privința căreia cauza penală a fost disjunctă, cu scopul sustragerii bunurilor altei persoane, aplicînd violență nepericuloasă pentru viața și sănătate, l-a îmbrîncit pe Axan Ion, care a căzut la pămînt, apoi i-au aplicat cîteva lovituri cu picioarele pe diferite părți ale corpului, depă ce i-au sustras în mod deschis din buzunarul stîng a scurtei telefonul mobil de model „Orange Stockholm”, la prețul de 1400 lei, cauzînd părții vătămate o daună în proporții considerabile.

3. Sentința în cauză a fost contestată cu recurs de către avocatul Gușan Marcel în numele inculpatului Stoico Ruslan, care a solicitat casarea acesteia,

rejudicarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, cu aplicarea art. 90 Cod penal.

În argumentarea recursului, recurentul a invocat că instanța de fond nu a motivat care era necesitatea aplicării unei pedepse reale, pe un termen de 3 ani închisoare, deoarece reeducarea și corectarea inculpatului este posibilă fără izolarea acestuia de societate, pedeapsa aplicată fiind prea aspră, menționând că în cadrul examinării cauzei s-a stabilit un cumul de circumstanțe atenuante. Mai mult că, în cadrul ședinței de judecată partea vătămată Axan I. a depus cerere precum că s-a împăcat cu inculpatul Stoico R., indicând că prejudiciul material i-a fost restituit, careva pretenții de ordin material sau moral față de inculpat nu are, dauna cauzată de acesta nu o consideră considerabilă, solicitând ca inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă non privativă de liberate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 octombrie 2013, a fost respins, ca nefondat, recursul declarat de avocatul Guțan M. în numele inculpatului Stoico Roman.

5. Colegiul penal și-a argumentat soluția prin aceea că instanța de fond a stabilit corect circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei, ajungând la o concluzie justă privind vinovăția lui Stoico Roman în săvârșirea infracțiunii imputate.

Referitor la pedeapsa aplicată, instanța de apel a menționat că aceasta a fost stabilită de către prima instanță ținându-se cont de toate circumstanțele cauzei, astfel stabilindu-i o pedeapsă corectă, legală și echitabilă.

6. Împotriva hotărârilor judecătorești nominalizate a declarat recurs în anulare inculpatul Stoico Roman, care, fără a invoca vre-un temei de drept din cele prevăzute în art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora, rejudicarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă, non privativă de libertate, luând în considerație faptul că partea vătămată în instanța de fond a depus cerere de împăcare, menționând că prejudiciul i-a fost restituit și pretenții față de inculpat nu are, precum și că este bolnav de tuberculoză.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat, în baza materialelor cauzei și în raport cu motivele invocate, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 455 alin. (2) pct.7) Cod de procedură penală, recursul în anulare trebuie motivat, cu indicarea obligatorie a vreunui temei concret prevăzut în art.453 alin.(1) Cod de procedură penală, conținutul acestuia, cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate din punct de vedere al problemei de drept și evidențierea viciului fundamental care, în opinia recurentului, în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată.

Astfel, conform art.453 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată, inclusiv când Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii.

Deoarece temeiurile pentru recurs în anulare sînt expres și limitativ stipulate de lege, rezultă că motivarea recursului trebuie să se refere numai la aceasta, cu indicarea expresă a temeiurilor pe care se întemeiază.

Din textul recursului în anulare se vede că, inculpatul Stoico Roman nu a respectat aceste cerințe și n-a invocat expres nici unul din temeiurile prevăzute la art.453 alin.(1) Cod de procedură penală, ci doar în motivare a menționat că nu este de acord cu pedeapsa stabilită care este prea aspră, totodată invocînd că este bolnav de tuberculoză, fără a motiva ilegalitatea hotărîrilor atacate sub aspectul cerințelor și exigențelor legii și fără a invoca vre-un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente care a afectat hotărârea atacată.

Potrivit art. 453 alin. (2) Cod de procedură penală, recursul în anulare este inadmisibil dacă nu se întemeiază pe temeiurile prevăzute în prezentul articol.

Cerințele obligatorii nominalizate nu au fost respectate de către inculpat la declararea recursului, temei ce impune inadmisibilitatea recursului declarat deoarece acesta nu corespunde cerințelor de conținut.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 1), art.456 Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de inculpatul Stoico Roman, împotriva sentinței Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 25 iunie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 octombrie 2013 în cauza penală în privința lui *Stoico Roman Gheorghe*, deoarece nu îndeplinește cerințele de conținut prevăzute în art. 455 alin. (2) pct. 7) Cod de procedură penală.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 02 aprilie 2014.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Constantin Alerguș

Ghenadie Nicolaev